

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/733/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315208524
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5315208524.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa S. H., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, S., proti odporkyni M. H., rod. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX, S., o nariadenie predbežného opatrenia o nevstupovanie dočasne do domu alebo bytu, kde býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je povinná osoba dôvodne podozrivá z násilia, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 9C/261/2015-12 zo dňa 6.10.2015 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol (v celom rozsahu) návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia. Vychádzal z toho, že navrhovateľ neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Predpokladom predbežného opatrenia vo forme uloženia povinnosti dočasne nevstupovať do domu alebo bytu je, že povinná osoba (v súdnej veci odporkyňa) je dôvodne podozrivá z násilia. Navrhovateľ síce k doplnenému návrhu priložil kópiu potvrdenia o podaní trestného oznámenia, avšak z daného dokladu nie je známy obsah predmetného oznámenia a ani proti komu bolo podané a čoho sa týkalo. V tejto spojitosti okresný súd uviedol, že práve naopak, z trestného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 2T/166/2014 mal preukázané, že navrhovateľ sa dopúšťal fyzického a psychického násilia voči odporkyni. Dodal, že navrhovateľ nepreukázal ani vecnú súvislosť medzi navrhovaným predbežným opatrením a požadovaným rozhodnutím vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odporkyni bude uložený zákaz vstupovať do rodinného domu č. súp. XXX v obci S., časť P. „do doby rozvodového konania“. Tvrdil, že manželka (odporkyňa) pokračuje v neprimeranom správaní, pričom on preukázal, že bola „usvedčená z násilia“. Podľa navrhovateľa predbežné opatrenie „o vyst'ahovaní/zákaze vstupu je zárukou budúceho núteného výkonu - teda vyst'ahovania po rozvode“. Odvolateľ mal za to, že dostatočne preukázal poškodzovanie psychiky odporkyňou a obavy o ďalšie poškodzovanie jeho zdravia (ako invalidného dôchodcu) a tiež poškodzovanie majetku - krádež (zadržiavanie) kreditných kariet. Uviedol, že konanie Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 2T/166/2014 absolútne nesúvisí s prebiehajúcim „konaním a spolužitím“.

V doplnení odvolania poukázal na to, že odporkyňa mu bráni v príprave jedla, nadáva mu a „púšťa zimu do bytu v dobe, keď má horúčku a je chorý“. K danému podaniu pripojil aj „potvrdenie o priestupku“, ktoré konanie však podľa neho má byť trestným činom.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd sa stotožnil so závermi okresného súdu o tom, že navrhovateľ neosvedčil, že by sa odporkyňa (manželka) dopustila voči nemu takého konania, ktorého intenzita by umožňovala jeho kvalifikovanie ako konania vykazujúceho znaky násillia, či už fyzického alebo psychického. Bez ohľadu na to, že sa jedná predovšetkým (len) o tvrdenia samotného navrhovateľa, ktoré nie sú priamo podporené ďalšími dôkazmi, tieto nesvedčia o používaní násillia zo strany odporkyne voči navrhovateľovi. Skôr ide o dôsledky a faktické prejavy výrazne narušeného spolužitia účastníkov.

Rovnako tak fotografie, ktoré pripojil navrhovateľ k návrhu (prílohová obálka - č.l. 11) nie je možné hodnotiť ako dôkazy o údajnom násillí. Ide o fotografie zachytávajúce stav v predmetnom dome, resp. v blízkom okolí. Z jednotlivých záberov rozhodne nemožno konštatovať, že by boli preukázaním násillia spôsobovaného navrhovateľovi zo strany odporkyne.

Obdobne charakter násillia nemá navrhovateľom tvrdené zadržanie („krádež“) jeho kreditných kariet, o čom má svedčiť čestné prehlásenie Z. Y. (taktiež založené v prílohovej obálke - č.l. 11). Z predmetného prehlásenia vyplýva len toľko, že odporkyňa 8.9.2014 prevzala od menovanej dva kusy kreditných kariet, ktoré si u nej odložil navrhovateľ. Navyše, ako je z uvedeného dátumu zrejmé, ide o udalosť zo septembra 2014, pričom predbežná úprava, ktorej charakteristickým znakom je aktuálnosť a nevyhnutnosť, je požadovaná až cca o jeden rok neskôr.

Taktiež samotné potvrdenia o oznámení protiprávneho konania odporkyne navrhovateľom na polícii bez ďalšieho nepreukazujú/neosvedčujú dopustenie sa násillia odporkyňou. Zároveň vo vzťahu k prvému oznámeniu zo septembra 2015 (č.l. 10) je vecne správnym záver okresného súdu o tom, že z neho nie je vôbec zrejмый obsah oznámenia a ani osoba (subjekt) proti ktorej smeruje. K odvolaniu pripojené oznámenie (č.l. 25) je v poslednom uvedenom smere konkrétnejšie, t.j. je z neho zrejmé, že smeruje voči M. H. (odporkyni), ale taktiež z daného potvrdenia nevyplývajú žiadne konkrétne, ktoré by umožňovali vysloviť záver o dôvodnom podozrení odporkyne z páchania násillia voči navrhovateľovi.

Rovnako správne okresný súd uzavrel, že navrhovateľ neosvedčil súvis požadovaného predbežného opatrenia s hmotnoprávnym nárokom, ktorého sa mieni domáhať vo veci samej. Navrhovateľ fakticky vôbec neuviedol, aký konkrétny (hmotnoprávny) nárok si mieni uplatniť voči odporkyni. Možno sa len domnievať, že by malo ísť o návrh na vypratanie odporkyne z rodinného domu S. - P. č. súp. XXX. Pokiaľ by aj platila táto domnienka, len zo samotného faktu, že navrhovateľ by mienil podať predmetný návrh, automaticky nevyplýva dôvodnosť predbežného opatrenia na (už pred rozhodnutím vo veci samej) uloženie povinnosti odporkyni vysťahovať sa z dotknutej nehnuteľnosti.

Ak by konaním vo veci samej - v zmysle vymedzenia odvolacieho petitu „do doby rozvodového konania“ - malo byť konanie o rozvod manželstva účastníkov, potom krajský súd zdôrazňuje, že zákaz vstupu odporkyne do dotknutého rodinného domu nemá bezprostredný súvis s daným konaním.

Je namieste poukázať tiež na súvislosť zdôrazňovanú okresným súdom t.j., že vo vzťahu k navrhovateľovi bolo v trestnom konaní preukázané, že práve on bol tou osobou, ktorá sa dopúšťala (v období od mesiaca máj 2014 až do vydania dotknutého rozsudku - 21.1.2015) voči odporkyni trestného konania spočívajúceho v páchaní fyzického a psychického násillia. Rozhodne neobstojí argumentácia navrhovateľa, že predmetné konanie s posudzovaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia vôbec nesúvisí. Jednoznačne ide o preukázanie širších súvislostí spolužitia účastníkov, ktoré nie je možné v rámci prebiehajúceho konania opomínať. Napokon, samotný navrhovateľ pri argumentácii o dôvodnosti svojho návrhu poukazoval na čestné prehlásenie ohľadne zadržania jeho kreditných kariet odporkyňou, ku ktorej udalosti taktiež malo dôjsť ešte v roku 2014.

Na základe popísaných dôvodov krajský súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže dotknutý procesný nárok nebol uplatňovaný - § 151 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.